

Forta si frumuseti

Regizorul Kim Ki-duk, un obisnuit al marilor festivaluri de film, a ajuns anul acesta la a treia selectie la Cannes. Venit dupa o pauza destul de lunga (trei ani), daca tinem cont de uimitoarea fecunditate a cinestului din perioada 1996-2008, documentarul **Arirang**, care are premiera mondiala in cadrul sectiunii "Un Certain Regard" a Festivalului, pare un film neobisnuit, ce vorbeste despre filmele si viata lui Kim Ki-duk. Acesta nu este doar scenarist si regizor, ci si operator, monteur, sunetist si actor in probabil cel mai personal film al sau.

Insa, pana voi avea sansa sa vad **Arirang** si sa scriu despre el, m-am gandit sa ma opresc la primul film al lui Kim Ki-duk selectionat la Cannes, tot in sectiunea competitionala "Un Certain Regard". [Hwal / The Bow](#) (2005) este un o creatie tipica a autorului de cinema coreean: cateva personaje anonime, cu valente arhetipale, plasate intr-un decor minimal, putine dialoguri si multe trairi... Altfel spus, un alt film poetic profund, o noua tentativa de a deslusi natura umana.

Un barbat trecut de 60 de ani (interpretat de Jeon Seong-hwan, un actor familiar din multe filme si

seriale coreene) trăiește pe un mic vas în mijlocul apelor. Din când în când, el mai merge pe uscat și se întoarce cu provizii și cu pescari care vor să-și încerce norocul de pe vasul său. În urma cu un deceniu, bătrânul a adus în lumea sa o copilă și a crescut-o în legea sa, intenționând să o ia de soție când ea va implini 17 ani (eveniment pentru care tot adună vesminte și podoabe tradiționale).

Pentru fata izolată (interpretată de Han Yeo-reum, care și-a schimbat numele artistic, Seo Min-jeong, după ce a jucat rolul principal într-un film anterior al lui Kim Ki-duk, **Samaritan Girl**), pământul nu mai există și singura ființă care contează este bătrânul (pe care unii pescari îl cred bunicul ei); ritualul imbaierii este sugestiv pentru relația dintre cei doi. Atunci când vreunul dintre pasagerii săi temporari încearcă să filtreze cu viitoarea sa soție, stăpânul de pe vas intervine prompt.

Insa lucrurile se schimba atunci cand in aceasta lume ajunge si un barbat care o atrage pe fata. Este un student (jucat de Seo Ji-seok, actor ce va mai aparea ulterior intr-un film al lui Kim Ki-duk, [Time](#)), care soseste mai intai insotit de tatal sau, apoi revine singur, aparent indragostit de misterioasa locatara a vasului. Aceasta isi pierde ingenuitatea si refuza sa se mai supuna batranului, dorind sa-si dovedeasca independenta.

Batranul este un personaj enigmatic, care-si exprima sentimentele prin intermediul arcului traditional coreean (nelipsit din serialele de epoca) – aici nu doar o arma, ci si un instrument. Noi nu putem distinge putinele cuvinte rostite de el si de fata, la fel cum nu-i putem auzi profetiile batranului. Pentru ca acesta are un mod bizar de a ghici viitorul, folosindu-se tot de arcul sau.

Chiar si fara prea multe cuvinte, Kim Ki-duk reuseste sa ne prezinte o poveste stimulanta despre dragoste si egoism, inocenta si depravare, izolare si independenta, prin intermediul

imaginilor si al muzicii melodramatice compuse de Kang Eun-il (folosita excesiv, in opinia unor critici). Nu lipsesc unele secvente care ar putea soca (carligele de pescuit mi-au adus aminte de un alt film al lui Kim Ki-duk, **The Isle**, iar felul in care batranul izbuteste sa o retina pe fata pe vas nu este tocmai comod pentru spectatori), insa aici psihologia si poezia sunt pe primul plan. **The Bow** este filmul unui maestru.